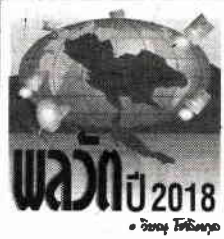

MiC	MATICHON INFORMATION CENTER	Subject Heading :
Source :	ข่าวหุ้น	61231383
Date : 19 ก.ค. 2561	Page : ๑	No :

๑ ฝันร้ายมอหนการา

ในที่สุด ก็มีการตัดสินใจของบอร์ดบริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) หรือ PTTEP ในการขายหุ้นทั้งหมดในแหล่งน้ำมันดิบมอหนการาในประเทศออสเตรเลีย

แม้การตัดสินใจจะมีข้ออ้างที่ดีสนับสนุน เพราะเหตุผลว่า เนื่องจาก

แหล่งมอหนการาเป็น declining stage และหากดำเนินการต่อจะได้รับผลกระทบและจะไม่คุ้ม เพราะต้นทุนต่อหน่วย (unit cost) ที่สูงประมาณ 66 เหรียญสหรัฐ/บาร์เรล ขณะที่ค่าเฉลี่ยต้นทุนต่อหน่วยของบริษัทอยู่ที่ 30 เหรียญสหรัฐ/บาร์เรล

รวมถึงอาจจะเกิดภาวะหนี้สินขึ้นหากการถอนตัวออกมาไม่ถูกจังหวะหรือเนิ่นนานเกินไป โดย PTTEP มีกลยุทธ์ที่จะเน้นการให้ทรัพย์สินจากการดำเนินงานหลักอยู่ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มากขึ้น และลดความเสี่ยงในแหล่งผลิตที่อยู่ไกล แต่มีโอกาสที่จะได้ผลผลิตในเชิงพาณิชย์น้อย

ข้ออ้างในการขายที่ดีมากเท่าใดยิ่งสะท้อนให้เห็นว่าตอนที่เข้าลงทุนนั้น เติบโตด้วยจุดอ่อน จะอ่อนเพราะด้อยประสิทธิภาพ หรืออ่อนเพราะจ่ายค่าโง่แพงเกิน หรือเพราะเหตุอื่นใด ที่ไม่ได้บอกต่อสาธารณะ ในส่วนที่เกี่ยวกับปัจจัยเสี่ยงของการลงทุนในต่างประเทศ

ว่าไปแล้ว มอหนการา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของแหล่งขุดเจาะสำคัญถือว่าใหญ่มากทีเดียว คิดเป็นผลผลิตร้อยละ 70 ของการผลิตน้ำมันดิบและคอนเดนเสท (Condensate) ของประเทศออสเตรเลียที่เดียว โดยที่ บริษัทเจ้าของแท่นขุดเจาะคือ บริษัท ปตท.สผ. ออสเตรเลีย (PTTEPAA) บริษัทลูกของ PTTEP ที่ไปดำเนินงาน

การขุดเจาะในแหล่งมอหนการา ในตอนแรกทำทำจะเป็นชุมชนทรัพย์ใหม่ แต่เหตุการณ์ร้ายที่ตามมาหลอกหลอนยาวนานกับ PTTEP ได้เกิดขึ้น เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2552 ที่มีการระเบิดของแท่นขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติขึ้นที่แหล่งขุดเจาะน้ำมันมอหนการา นอกชายฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือประเทศออสเตรเลียออกไป 250 กม. ในเขตน่านน้ำของออสเตรเลีย เป็นเหตุให้มีน้ำมันดิบและก๊าซรั่วไหลออกมาในทะเลเป็นจำนวนมาก

หลังเหตุเกิดขึ้นและผ่านไป PTTEPAA ได้ส่งผ่านบทบาทการทำความปลอดภัยน้ำมันให้หน่วยงานความปลอดภัยทางทะเลของ

ออสเตรเลีย (the Australian Maritime Safety Authority: AMSA) จัดการ ด้วยวิธีการล้อมคราบน้ำมันและดูดกลับรวมถึงฉีดสารเคมี (ยกเว้นการเผาที่ไม่ได้ทำ) โดยใช้เวลาในการระงับเหตุทั้งหมด 74 วัน มีน้ำมันดิบรั่วไหลออกมกเฉลี่ยวันละประมาณ 400 บาร์เรลต่อวัน รวมแล้ว ประมาณ 4 ล้านลิตร คราบน้ำมันที่แพร่กระจายไปในทะเลกินพื้นที่ ถึง 90,000 ตารางกิโลเมตร... นับว่าเป็นเหตุการณ์น้ำมันรั่วครั้งที่ เลวร้ายที่สุดครั้งหนึ่ง แม้จะไม่ใช่เลวร้ายสุดของประเทศออสเตรเลีย

ต่อมา ในรายงานของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (The Montara Inquiry Commission's Report) ได้นำเสนอต่อ สาธารณะในเดือนพฤศจิกายน 2553 ระบุว่า "การที่บริษัท PTTEP ตัดตั้งแนวกัน ในบ่อน้ำมันเพื่อป้องกันการรั่วไหลเพิ่มเติมนั้นดำเนินการอย่างไม่มีเพียงพอ และยังไม่ได้ติดตั้งแนวกันอันที่สองที่จำเป็น ต้องทำอีกด้วย"

นอกจากนี้รัฐมนตรีคนหนึ่งของออสเตรเลียที่เกี่ยวข้องยังออกมา แสดงความคิดเห็นเชิงลบว่า "หาก PTTEP ซึ่งดำเนินการแทนชุด เจาะมอนทाराและรัฐบาลท้องถิ่นนอร์เทิร์นเทอริทอรี (Northern Territory) ทำงานของตนอย่างเหมาะสม การระเบิดและรั่วไหล ของน้ำมันออกสู่ทะเลติมอร์อย่างมหาดานนี้จะไม่เกิดขึ้น"

ท้ายสุด เมื่อมีการประเมินความเสียหายและผลกระทบเสร็จ ทางด้าน PTTEP และ PTTEPAA ได้แสดงความรับผิดชอบ ยินยอมชดเชยค่าเสียหายไปแล้วกว่า 9.7 พันล้านบาท (ไม่รวมกับที่ สามารถเคลมประกันได้) แต่ทาง PTTEP อ้างว่า ไม่ใช้การจ่ายค่าเสียหาย แต่เป็นค่าใช้จ่าย

ที่จริงเรื่องควรจบลง เพราะหลังกรณีมอนทारा PTTEP กับ บริษัทลูก ยังคงได้รับการอนุญาตและมีบทบาทในการลงทุนทำธุรกิจ ดำเนินการสำรวจและขุดเจาะก๊าซและน้ำมัน รวมถึงการเจาะหลุม ใหม่เพิ่มในทะเลติมอร์คือแหล่ง Cash and Maple gas fields สำหรับโครงการ LNG มูลค่าหลายพันล้านดอลลาร์

ประเด็นคือรัฐบาลอินโดนีเซีย และติมอร์ตะวันออกที่มองว่า ตนเองก็ได้รับความเสียหายเช่นกันจึงหาเหตุเรียกค่าเสียหายบ้าง โดยที่ต่อมา รัฐบาลอินโดนีเซียดำเนินการฟ้องร้องในกรณีน้ำมันรั่ว

จากแหล่งมอนทाराในเขตสัมปทานที่ออสเตรเลีย นั้น แต่ก็หลังจากเหตุการณ์ผ่านไปนานมาก

ทางด้าน PTTEP ก็มีประเด็นต่อสู่ว่า ทั้งสองประเทศ ไม่สามารถฟ้องร้องดำเนินคดีกับ PTTEP ได้ เนื่องจากประเทศไม่มี หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เพียงพอจะเอาผิดได้ ประกอบกับแผนที่ กระแสน้ำทางทะเลที่ PTTEP นำมาใช้อ้างอิง ระบุว่า ทิศทางของ กระแสน้ำในเขตมหาสมุทรบริเวณนั้นที่ไม่พัดเข้าไปในเขตขนานน้ำ ของทั้งสองประเทศ

แม้ล่าสุด การฟ้องร้องมีแนวโน้มยุติลง แต่ผลประกอบการ ของแหล่งมอนทाराเอง กลับไม่ดีขึ้น เป็นภาระ มากกว่าโอกาส เพราะ 1) แหล่งมอนทाराเป็น declining stage และหากดำเนินการ ต่อจะได้รับผลกระทบและจะไม่คุ้ม เพราะต้นทุนต่อหน่วย (unit cost) ที่สูงประมาณ 66 เหรียญสหรัฐ/บาร์เรล ขณะที่ค่าเฉลี่ยต้นทุนต่อหน่วยของบริษัทอยู่ที่ 30 เหรียญสหรัฐ/บาร์เรล 2) อัตรากำไร EBITDA margin) ของมอนทाराค่อนข้างต่ำประมาณ 50% เมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยของ PTTEP ในแหล่งอื่น ๆ ที่ 70% การใช้กลยุทธ์ "ถอนตัวออก" (exit strategy) จึงมี เหตุผลรองรับ

รายได้จากการขายแหล่งมอนทारा ตามที่มีการแถลงตรงกัน ของผู้ขายคือ PTTEP และผู้ซื้อ Jadestone Energy (Eagle) Pty Ltd คือ ด้วยมูลค่า 195 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรืออเมริกา แต่อาจจะ มีการปรับขึ้นอีกไม่เกิน 160 ล้านดอลลาร์ จากกรณีซื้อตกลงที่ PTTEP อาจจะได้ Upside เพิ่มเพราะราคาน้ำมันยังมีโอกาสปรับขึ้น รวมถึงอาจจะมียผลประโยชน์เพิ่มเติมจากการดำเนินงานในอนาคต มูลค่าที่ขาย อาจจะมียอดเกินกว่าแพงไป ขาดทุน หรือถูก เกิน แต่การตัดสินใจดังกล่าวที่จะบรรจบกับการที่ PTTEP ต้อง เตรียมเงินสดก้อนใหญ่เพื่อประมูลแหล่งแก๊สในอ่าวไทย 2 แหล่ง ปลายปีนี้ ก็น่าจะเข้าใจได้

เว้นเสียแต่ว่านักลงทุนบางราย อาจจะสวมวิญญาณของพวก เอ็นจีโอ หรือเครือข่ายต่อต้านปตท. ก็อาจไขว่เขวเป็นอีกเรื่องได้ ฝันร้ายมอนทारा ถือว่ายุติลงเบ็ดเสร็จจากคดีนี้ ■